

Zakonska France J. in Julijana J. sta kupila vsled kupne pogodbe od 8. aprila 1872 posestvo pod urb. št. 308^{1/2} Višnjegorske graščine in sta bila na to posestvo kot solastnika vknjižena.

Gospodarstvo nad svojo polovico tega posestva je prepustila zakonska Julijana J. svojemu možu Francetu J. —

Julijana J. je, zapustivši svojega soproga, vložila pri c. kr. okrajnej sodnji L odpoved (Aufkündigung) s pristavkom, da hoče od 1. julija 1881 naprej sama svojo polovico skupnega posestva oskrbovati. —

Imenovana sodnija je z odlokom od 29. maja 18881, št. 4930, prepis odpovedi vročila nasprotniku Francetu J.; in ta je pravočasno vložil proti temu utečaj (rekurz). —

C. kr. nadsodnija graška je pa ta utečaj z odločbo od 22. junija 1881, št. 7316 s tem pristavkom odbila, da kot odpoved zapisana izjava Julijane J., — da hoče odvzeti soprogu gospodarstvo nad svojim premoženjem — ne vpliva nikakor na pravice, katere veljajo mej zakonskima glede uprave imovine.

Pravda za bleško jezero.

II.

Kakor smo že povedali, potrdila je c. kr. nadsodnija v Gradci prvosodnijsko razsodbo. Razlogi dotične nadsodnijske odločbe od 27. julija 1880, št. 5591 se glasé:

Pri potrditvi v apelacijo dejane razsodbe sklicuje se nadsodnija v bistvo na prvosodnijsko utemeljenje, ter dostavlja samo še naslednje.

S tem, da je višja upravna oblast certifikat okrajnega glavarstva pod G. ad I. uničila in pokončala, ni še dokazano, da bleško jezero ne spada mej oddelke bleške graščine, in da je deželne sodnije odlok od 22. junija 1872, št. 3368 pod A. ad I. brez pravne veljave. C. kr. ministerstvo poljedeljstva ni kompetentno, da bi kot upravna oblastnija sodilo o lastninskih vprašanjih.

Če je tedaj isto ministerstvo v svojem ukazu od 17. junija leta 1875, št. 5267 pod Gg. ad I. izreklo, da Viktor Ruard s

svojimi dokaznimi pripomočki svoje lastninske pravice do bleškega jezera dokazal ni, in da se mora zategadelj to vodovje smatrati za „javno blago“ po §. 3 zakona od 30. maja 1869, št. 93 drž. zak., tako s tem ministerskim izrekom kratko malo ni dokazano, da je bleško jezero v istini tudi „javno blago“.

Iz okoliščin, da so po izpovedbi nekaterih prič mnogovrstne osebe bleško jezero in njega obrežje na ta ali oni način uporabljemale, pa se ravno tako malo sklepati da, da je to jezero javno blago, ker se premnogokrat pripeti, da se privatna lastnina po tretjih osobah uporablja, ne da bi vsled tega lastnik, ki to uporabo molče dopušča, izgubil svojo lastninsko pravico.

Ker se tiče v apelacijskeji pritožbi izrečenega opomina, da se je v prvej razsodbi izrečeni dokaz prič popolnoma ignoriral, mora se zavrniti na določila §. 2 v dvornem dekretu od 22. junija leta 1835, št. 42. justične zbirke zakonov.

Gledè zneska toženemu prisojenih sodnijskih stroškov omenja se, da je ta znesek, iz ozira na imenitnost pravde, na obseg pravnih spisov in prilog, in na svoto plačil v gotovini stvari primeren. Tudi se dostavlja, da so v tem znesku obseženi tudi stroški pričevanja.

Razsodba o apelacijskih stroških opira se na §§. 24 in 26 zakona od 16. maja 1874, št. 69 drž. zak.

C. kr. finančna prokuratura vložila je proti tej odločbi izvanredno revizijsko pritožbo; o osodi te pritožbe bomo v svojem času poročali.

Notranje nasprotje v razsodbi prve sodnije prouzročuje ničevnost §. 281. št. 5 kaz. pr. reda. Ali je mogoč poskus pri hudodelstvu težkega telesnega poškodovanja?

J. S. podal se je s svojim bratom v noči od 11. do 12. oktobra m. l. pred hišo Ane M. v Rovtah in je psoval njeno hčer močno razbijaje po hišnih vratih. Ropot privabil je nezakonskega sina Ane M., imenom Križaja, in hči M., katera sta na podstrežji one hiše ležišče imela, v stanico pri tleh. Križaj odpre okno in opomina